

třídách/předmětech). Rozdíly mezi velikostí a druhem školy nejsou nijak markantní (26 % malé ZŠ, 29 % velké ZŠ, 30 % SŠ a VOŠ).

V 85 % MŠ, 41 % malých ZŠ, 26 % velkých ZŠ a 28 % SŠ a VOŠ nemá k dispozici počítač (nebo obdobné zařízení) ani každý druhý učitel. V 65 % MŠ, 24 % malých ZŠ, 11 % velkých ZŠ a 13 % SŠ a VOŠ pak dokonce ani každý čtvrtý učitel. K zásadnímu zlepšení ve vybavenosti učitelů od roku 2009, kdy Česká školní inspekce uskutečnila v základních školách obdobné dotazníkové šetření poprvé a kdy na jeden PC připadalo 2,3 učitele, dosud nedošlo. **Za optimální je třeba považovat stav, kdy každý učitel má k dispozici pro svou práci (i mimo vzdělávací proces) počítač, notebook nebo tablet.**

Podle výsledků z roku 2009 mělo 56 % počítačů určených pro výuku v ZŠ (70 % počítačů pro učitele) stáří do 5 let, dnes se v této kategorii nachází pouze zlomek vybavení. **Podíl škol, kterým technika zastarává, a zhoršují se tedy i podmínky např. pro výuku, přípravu výuky, ověřování výsledků žáků/studentů, komunikaci s rodiči a veřejností apod., se výrazně zvyšuje.**

Konektivita (schopnost připojení prostředků ICT do komunikační sítě), zejména pak **absolutní rychlost připojení jednotlivých škol k internetu**, se oproti předchozím šetřením **výrazně zvýšila**. To však více než pozitivní vývoj podmínek na straně škol značí přirozený trend v celé oblasti trhu s připojením, kdy došlo a nadále dochází ke zvyšování dostupnosti a kvality vysokorychlostního internetu za současného snižování ceny těchto služeb. Ovšem v MŠ a malých ZŠ má stále podstatný podíl ředitelů problém s orientací v nabídce předmětových služeb, popř. se touto otázkou vůbec nezabývá. Aktuální většinová dostatečnost kvality (rychlosti) připojení ve většině případů souvisí pouze s nízkým počtem připojovaných zařízení.

Pouze přibližně dvě pětiny základních a více než tři čtvrtiny SŠ a VOŠ uvedly, že si jejich žáci/studenti mohou ve škole připojit vlastní zařízení. Přitom **využití** (a tedy i připojení) **vlastní techniky žáků/studentů by mohlo zmírnit dopad zcela nedostačného vybavení škol samotných.**

Situace je kritická

Dané šetření se také zabývalo, byť jen okrajově, faktickým využíváním ICT prostředků ve výuce, poskytováním systémů pro řízení výuky či online systémů pro sdílení (cloudové služby) a možností žáků/studentů využít vlastní techniku.

Jednoznačně stále převažuje využití klasických počítačů a notebooků. A přestože se v posledních letech zvyšuje vybavenost škol mobilními zařízeními (zejména tablety), a to i za podpory ESF projektů, zatím tato oblast neodpovídá skutečným potřebám všech škol.

Systémy pro řízení výuky a cloudové služby využívá podle výpovědí ředitelů **necelá pětina malých ZŠ, více než třetina velkých ZŠ a více než tři pětiny SŠ a VOŠ**. Přestože se ve všech segmentech zvyšuje podíl využití moderních cloudových řešení, což souvisí zejména s jejich příznivými provozními parametry, je využití těchto řešení stále spíše malé. Dosažení adekvátní úrovně brání zejména nedostatečná dostupnost použitelných zařízení a mnohdy také parametry připojení k internetu v kombinaci s nedostatečnou kvalitou vnitřní infrastruktury.

Necelá čtvrtina ZŠ (18 % malých a 29 % velkých) uvedla, že umožňuje žákům využívání jejich vlastních zařízení ve výuce. Využívání principu BYOD umožňuje svým žákům 62 % SŠ a VOŠ.

Podíl škol naplňujících zcela minimální standardy kvality podmínek pro využívání digitálních technologií (viz 5 indikátorů uvedených v úvodu tohoto shrnutí) **je kriticky nízký, v segmentu**

malých ZŠ těmto podmínkám vyhovuje pouze 5 % škol (v rámci celé ČR s minimálními regionálními rozdíly). **V segmentu velkých ZŠ je podíl takových škol sice vyšší, avšak nedosahuje ani 10 %** (opět v rámci celé ČR a bez výraznějších regionálních rozdílů). Uspokojivá situace nepanuje ani **v segmentu středních škol a vyšších odborných škol, kde podíl vyhovujících škol tvoří jen o něco více než 20 %.**

Doporučení ČŠI

Česká školní inspekce proto mimo jiné doporučuje metodicky podpořit formulaci a naplňování školních strategií a koncepcí pro oblast digitálních technologií a další související problematiky (včetně efektivní formy vzdělávání pro vedoucí a pedagogické pracovníky orientovaného mimo jiné na management ICT), v rámci toho pak zvážit také formulaci standardů (popř. doporučení) minimálních a kvalitních podmínek školy v oblasti digitálních technologií (včetně např. standardu konektivity a její rychlosti s ohledem na počet žáků školy). Při přípravě a aplikaci reformy financování v dostatečném rozsahu zohlednit pozice správce ICT a metodika/koordinátora ICT, podpořit systematické začleňování problematiky digitálních technologií ve vzdělávání s akcentem na mateřské a základní školy v rámci formulace místních akčních plánů a krajských akčních plánů a zajistit navazující podporu, dále zohlednit uvedená zjištění při formulaci výzev v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání, popř. se zasadit o podporu i v jiných operačních programech. V neposlední řadě pak zvážit vytvoření státního IS pro administraci školních agend, popř. alespoň zajistit maximální možnost integrace stávajících informačních systémů škol s vytvářeným Rezortním informačním systémem. ◀